

[Jan Køpke Christensen]

Det ville ligne ministeren. Det skulle ikke undre mig, om ministeren allerede havde planer for det, og det kunne være interessant at få det frem her i dag.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Nu er hr. Jan Køpke Christensen jo lige ved at blive så ophidset, at man efterhånden føler sig som en skidt karl.

Men det skal nu ikke tages alt for bogstaveligt.

Jeg vil sige til det med den enkelte patient, der er blevet behandlet, at det er ikke noget, jeg overhovedet agter at blande mig i. Det er i givet fald et rent retsligt forhold mellem Sønderjyllands Amt og de enkelte borgere.

Det, jeg blander mig i, er, hvad en offentlig myndighed gør: Om den handler i overensstemmelse med loven i sin administration eller ikke. Det er det, vi i tre ministerier har været enige om.

Til hr. Fischer: Det har ikke spor at gøre med, om der bliver behandlet flere eller færre. Der bliver hverken behandlet flere eller færre i Sønderjyllands Amt. Det er Sønderjyllands Amt, der selv bestemmer, hvor mange borgere de vil behandle. Vi har jo decentraliseret vores sygehusvæsen. Men de skal selvfølgelig behandle borgerne i overensstemmelse med sygehusloven.

Det er det, dette lovforslag går ud på. Der står, at borgerne har ret til at få behandlingen vederlagsfrit, og det er det, man ret tydeligt har omgået i Sønderjyllands Amt.

Hr. Fischers spørgsmål er ikke et, jeg kan besvare. Det er Sønderjyllands Amt, der selv bestemmer kapaciteten. Det er dem selv, der bestemmer, om deres borgere skal have en god service, og de sørger for at få dem behandlet, når de har brug for det.

Det er ikke noget, jeg kan sidde og bestemme, med den måde, vi har decentraliseret vores sygehusvæsen på. Jeg går ud fra, at hr. Fischer ikke går ind for, at vi skal ændre på decentraliseringen af vores sygehusvæsen.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg ved ikke, om ministeren ikke vil forstå eller ikke kan forstå. Jeg tror nærmere, at ministeren ikke vil forstå.

Der er vederlagsfri behandling i Sønderjyllands Amt for sønderjyske borgere. Det er der i dag, og det ved ministeren udmærket. Der er ikke tale om, at jeg som sønderjysk borger skal betale for at komme på hospitalet på Aabenraa Sygehus.

Det er en valgmulighed, men under ingen omstændigheder noget, man er tvunget til. Derfor skal man én gang for alle gøre sig klart, at vi ikke skal diskutere netop dette område.

Betingelserne er: Vi ved alle, at vi har et loft inden for sundhedsvæsenet, og det har Aabenraa Sygehus også, den selvejende institution. Frem for at støde på det loft får man selvbetalende patienter ind. Overskuddet skal gå til udstyr til behandling af offentlige patienter, og det vil sige, at man kan behandle flere offentlige patienter, end man ellers ville kunne. Man får denne ekstra økonomiske gevinst, der kan være med til at betale for behandling af flere offentlige patienter end hidtil.

Så det er det, der er tale om, og intet andet. Det var interessant at høre ministeren sige, at borgerne naturligvis selv skal finde ud af, om amtet skal betale.

Skulle der være bare lidt konsekvens i den ideologiske hetz, der har været mod Aabenraa Sygehus, så ville ministeren sige: Jamen det ville være rimeligt, at de borgere, der havde betalt, fik deres penge igen. Men der er overhovedet ingen konsekvens. Der er hverken hoved eller hale i det her.

Jeg er bange for, at ministeren ikke vil tabe ansigt, og at det hele ender med, at ministeren går hen og taber hele hovedet i denne her sag – eller regeringen gør det.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Der er ingen, der har anfægtet retten til den vederlagsfrie behandling. Det er også fremgået ganske klart af den konservative ordfører tale. Det er fremgået klart af det, vi tidligere har sagt i debatten. Det er et fastslået princip.

Men det, jeg hæfter mig ved, er de klare tilkendegivelser, der er kommet fra Sønderjyllands Amt og fra Aabenraa om, at det her ikke på nogen måde må belaste sønderjyske patienters ret til vederlagsfri behandling, ret til at blive behandlet og ikke belaste ventelisterne, og at der er tale om en behandling, som i øvrigt ikke ville kunne lade sig gøre under normale omstændigheder.